

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

TOY ALEXANDRE D'AGIOUR

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΑ (*)

Κατά τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1859, καθὼς μὲν μέρα περιπλωνόμοντο στά περιφρίσατο τὸν Καμπομάτασσον τῆς Σικελίας, συνάντησε μεριζόντων ντόπιους φύλων μον., οἱ δύοι μοῦ συστησαν μ' ἐνδιάσφορον νὰ μήνι τοιχίζω κατά τὴ μεριά τοῦ Οὐρούν.

φυσικού μητριού επωνύμου λαού της Αιγαίου περιοχής.

- «Εξει, καὶ οὐτανά, εἶναι ἔνα χωριό ποινικό χαρακτηριστικό από άγνωστους έπιζονδινούς: Άλβανούς, οι οποίοι ζοῦν μέσα στη σπλιές.

«Αντι διως, ή συστάσις αυτή νά μ' αποκαλυψάντη από το μέρος εκείνου, ἀπεντάξιας μ' έχουν νά κεντρώσουν ανύπομπον τὸ θλογό μου, καὶ νοισθεῖσας γατ' οὐδείναν ποιεῖσθαι απότο.

Ο δρόμος ποιός φάνταξε ἀπέτελος; Ἐν καὶ τὰ ἄγρια καὶ σκοτεινά τοπεία που ἀλληλούγωνταν γέφυρα μον., δὲν ἐθερόντο μεγαλεῖν. Τέλος τὴν ὑδα ποὺ ὁ ἡμίος βασιλεύει, ξεχώρισα απάνω σε μερικούς γυναικείους βράχους, τὸ τραπέλιο χωριό γιατά τὸ ὅποιο μοι είλγαν μαλλήσει.

Οι ληγούτες πού συναντούσα στὸ δρόμο μου είχαν τὸ θέατρο ἀγέρωχο. Ἀναγνώριζε κανεὶς εἴκολα σ' αὐτοὺς τοὺς ἀπογόνους τῶν σιντρόδικων τοῦ **Σκεντέολτεν**.

Ως γνωστόν, θταν ὁ ἡσίας αὐτὸς νικήθηκε ἀπὸ τοὺς Τολέμεους, τὰ πόλειματα τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐπειδίσθησαν στὸ Κάταρο, διάσκισαν τὴν Ἀδριατική καὶ ἥθελαν νὰ ἔπιπον καταφύγιον κοντά στὸ βασιλεῖα τῆς Σικελίας. Ο μαρνάχης αὐτὸς τὸδε δέχτηκε φιλόξενα καὶ τοὺς ἔδωσε νὰ κατεύθυνθσιν τοὺς βραχῶδεις λόγους τοὺς Οὐρανούς.

Οἱ Ἐλλήνες αὐτοὶ, τοὺς δποιους ἤθεαν σὲ λίγο καὶ συνάντησαν καὶ ἡ οἰκουμένη τούς, περιφρονῶντας τοὺς ντόπιους καὶ ἀπὸ τότε ποὺ ἐγκατεστάθησαν ἔκει, ἀπὸ τούν 14ον αἰώνα, ἀπόρεγμα μὲν φροντίδα νάγοντα σ' δρομιδῆι ποτε ικανονίαν μαζὶ τοις. Είχαν διαπορθεῖ τὰ ἔθιμα, τὸ ντύσιμο καὶ τὴν τραχειά γλώσσα τὴν μαρωνίκη Θεσπαίλας, δτ' ὅπου ἦταν ἡ καταγωγὴ τοις.

"Ήταν λοιπόν άδύνατο, τὸ οὗξφια κυλά αὐτό,
νῦ βροῦ ἐν πανδοχεῖο γῆς νῦ καταλύνσι στὸ
Οὐρουρι τὴ νύγτα ἔκεινη." Αλλότε υπήρχαν
στὴν Ιταλία μωναστήρια, τῶν δύοις οἱ μωνα-
χοὶ προσέφεραν στοὺς ξένους τὴν πού ἔγκαρδια
φιλοξενία. Γι' αὐτὸν λογάφιαν νῦ πάσι νῦ γινείσθια τὴν πόρτα κανε-

Βρήκαν θάτισσος πολλές δυσκολίες ὥσπου νό συναντήσω χωρικό στο Οίνοποδο μηνάνεσσε τά ναποτάνιάνικα, για νό συνεννοηθώ μαζί τους "Ολοι μοι διανοτίσαν σε μέμη 'Ελληνοστατική διάλεκτο. Τέλος ἔφτασαν δι πολιάρχος (δημαρχος), δι οποιος μιλούσε τσάτα-πάτραις τά 'Ιταλιά-

— Δεν έχουμε έδω, αρχοντά μου, μοι είστε, ούτε ξενοδοχεία
ούτε μοναστήρια. Μιά και κανένας έχοντας δέν πρόγνων από 'δω, τά
νονδοχεία μαζί είνει ψηφοστά. Τα καλογέρους πάι τους διώξαμε γιατ
ιώτοι προσεκτώνταν στο Θεό λατινικά, ένων ήτεις τους μιλάμε με τί

γλωσσα του Ἀγίου Κυρήλλου. Θέλετε νὰ φάτε και νὰ κοινηθῆτε; Ελάτε μαζὲν μου στὶς πρωγκρέσσας. Αντὴν θὰ σᾶς δεχτῇ μὲ καρδιὰν και θὰ σᾶς περιποιθῇσσο μπορεῖ πιὸ καλά.

^{1*} Τὸ δινῆγμα αὐτὸ τοῦ Νε² Ἀγαθοῦ
ἔχει βέβαιον ὅρμητες. Ιταύρωμεν ἀναιρο-
ψεισθεῖσας εἰς τὸ φύσον τοῦ Νοτίου,
ν.τ.λ. κ.τ.λ. Διὰ διῆγνησαν κυρίος τὸ δό-
κιμον ἀκούστων ποὺν μητρούσθαν απόν-
Προσάρ. Ἐργοσμοτο ογν̄ον ἡ καὶ δε δημιου-
τον. Τὸ δημιουτονειμα ώστεο ἐπελθεῖτε-
σχετεῖ μὲν προσωπα καὶ πράγματα τοῦ
τετραπον.

Τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
Εὔχεται στοὺς ἀγαπητοὺς
συνδρομητάς καὶ ἀναγνω-
σίας τοῦ
ΚΑΪΩΝ ΠΑΣΧΑ

8125 481
КАДО ПАСХА

πρέπει νά σάς ποι φοιγους μένως μερικά άλλα πράγματα... Ακούστε λοιπόν :

Καί η φράση είναι δέσποινα, ή απλώθηκε σ' ένα ανατολιτικό χωρί, και

πρέτει νά σᾶς πῶ προηγουμένως μερικά ἄλλα πράγματα.... Ἀκούστε λοιπόν :

άργυρες. Τό περιθέμα πού φοράνται, τό πήρα μάτια και πού ήταν έπανω στο κρεβάτι του Ναυτολέστορος... Τό ξέρω τι ήταν, την τραγική έκείνη νίκτα μέσα στο ποικάλιο μου...

» Ο πατέρας μου, άφοι μίλησε με τὸν σερασκέρη, έγκαταστάθηκε στὸν θερινὸν παλάτιον ποὺ είχε στὴ λίμνη. «Εκεὶ, ἐπὶ δικῶν μέρων, οἱ Τούρκοι, οἱ δοῦλοι περίμεναν ὀδηγίες ἀπὸ τὸ Σουλτάνον, καὶ ήταν αἰχμάλωτος τους, τοῦ φερόντουσαν σὲν νὰ ἔταν βασιλέας. Οι φίλοι του μπορούσαν νὰ ἀποκονιάσουν καὶ νὰ κούψουν τὸν διάδημα μαζύν του. Έκείνοις ποὺ τὸν ἐπικεπέδευαν τὸν ουργά ήταν ὁ Μετατοπαγῆς.

» Γέλος, στὶς δικῶν ἡμέρες, ἐφτασε τὸ φιδιάρι τοῦ Σουλτάνου. «Ο σερασκέρης ἐπήγει καὶ τὸν βοῆκε δὲιδος καὶ τοῦ εἴτε, γεράς νὰ τοῦ τὸ δεῖξῃ :

— Αλλή, ἐπικαλούμαντι τὴ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, διὰ δικιός μας καὶ Σουλτάνος μας σοῦ ζαρίζει τὴ ζωὴ... Η αράγγελος λατόν τοῦ Νούτιον νὰ ισβήσῃ τὸ δαυλιόν του....

» Ο πατέρας μου ἔδωσε ποὺ στὰ λόγια τοῦ ἄτιμου τοῦ Χονδροῦ καὶ κέστειε ἔναν ἄνθρωπον τοῦ μὲ τὸ δαχτυλίδι του στὸ Νούτιο, προστείζοντάς τον νὰ σύντη τὸ δαυλιό... Ο Νούτιος, βλέπεντας τὸ δαχτυλίδιον τοῦ ἀλλή, ἔσβησε τὸ δαυλιό καὶ παραδόθηκε στοὺς Τούρκους, οἱ δοῦλοι τὸν ἔσφαξαν ἀμέσως....

» Η μητέρα μου, τὴν παρονοία τῆς δωρίας δὲν ἴστησαντοσαν οἱ Τούρκοι, κρυφήτηκε τὸ πού μάτια μερικά βαρέλια μαρτυρητῆς...

» Σὲ λίγο ήνας ἀλλοὶ ἀπεστάλησαν τὸν πατέρα μας ἥρθε γὰρ νὰ μὲ πάρη καὶ μ' ὀδηγήσεις κοντά του. Μὲ πῆρε στὴν ἀγκάλα του καὶ δέσχεται νὰ μὲ φύλα, ἐνῶ τὰ δάκρυά του κινήσανται ἀπόντα στὰ μάγοιλά μου. Τὴ στιγμὴ έκείνη μήτης μέσα δέσποινται σὲρασκέρης, συνδεύονταις εἰς ἀξιοματικούς καὶ στρατιώτες....

» — Βέλη καὶ τῆς συνῆλας τῆς Χάμικος, ύπηρενταις.... Ο πατέρας μου ἀμέσως ἔγαλε τὰ πιστόλια του καὶ σύρονταις, πιθανός εἰσιν αὐτοῖς ποὺ πολλοὺς...

» Ο πατέρας μου ἀμέσως ἔγαλε τὰ πιστόλια του καὶ σύρονταις, πιθανός εἰσιν αὐτοῖς ποὺ πολλοὺς...

» Οταν τέλος τὸ πληγώθηκε καὶ αὐτὸς θανάσιμα, δῆμος ήρθε καὶ τοι τὸν ἔσογε τὸ κεφάλι μὲ τὸ ἀπαίσιο μαχαίρι του.... Εγὼ, καὶ μετὰ τὸν ἀποκινητικό, ἔξαλονθοῦσαν νάχο τὰ μικρά μαν χέσια, πλεγμένα γήρω αὐτὸς τὰ ποδιά τοῦ Ἀλή Τεπενέλητη....

Η προγκίστησα, στὸ σημεῖο αὐτὸς τῆς ὀφηγησίας της, ἐπινεῖ ἔνα λυγιό... Σὲ λίγο συνέχεισε :

— Μπρός στὸ φριχτὸν ἔκεινον θέματα ἡ ποιητικά.

«Οιαν συνήθη, εἰδα τὸν Κωνσταντίνο Μπούλων, σκυνέοντας αὐτὸς πάνω μου, δὲ δόπιος μοῦ φιλόντος εἰς αὐτὸν :

» — Ενας πιστός Ἀλβανός, αὐτὸς ποὺ βλέπεις ἔδω δίπλα μου, θὰ σὲ πάρη καὶ θὰ σὲ διδηγήσει μακρών, τοῦ μακρών αὐτὸς δῶμα, ἀπὸ τὴν ἄλλη γερά τῆς Ἀδριατικῆς, σ' ἓνα μέρος δύο τοῦ σένονται σᾶν βασιλίσσα, γατιὲι εἰσαὶ ή κόρη τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐλεύθερης τὴν Ἑλλάδα καὶ γιατὶ μέσ' στὸ αἷμα σου τρέχει τὸ αἷμα τοῦ Σκεντέρηπον!.... Πήγανται καὶ νάνται εἰλογμένη....

» Αμέσως δὲ Ἀλβανός, πὼν στάνσαντε τὸ Μπότσαρη, μὲ τοῦ ξεμέστη στὸ μανδύα του καὶ ἔγυρε...

» Μὰ τὴν ίδια στιγμή, μὰ τρομερὴν ἔκρηξης ἀντήχησε ποὺ φύτευε δόλιηλη τὴν Γάναντα...

» Η γενναῖα μητέρα ποὺ είχε βάλει φωτιὰ στὶς μπαρούτσηκες τῆς Διαθαρίσσας, ἀντανάκλαντος τὴν σὲνδρονά ἀρέα!...

Καὶ, τελειώντας τὴν ἀργήση της, ἡ κόρη τοῦ Ἀλή πασιά, ἀπόρθεσε :

— Εἶνε περιττὸ τῷρα νὰ σᾶς πᾶ, κάριε, διὰ δὲ Ἀλβανός στὸν δόπιον μ' ἐμπιστεύτηκε δηλατώνως μ' ἔφερε ἔδω πέρα, διποὺ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἔκεινη, ζῶ....

ALEXANDRE D' AGIOUT

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

ΠΟΣΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΕΧΕΙ ΚΑΘΕ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

«Απὸ μὰ στατιστικὴ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαφόρων θρησκευμάτων τοῦ κόσμου προκύπτει διὰ τοῦ Βουδιστικοῦ ἀνέρχονται σὲ 405.600.000, οἱ Χριστιανοὶ σὲ 339.200.000, οἱ Μουσουμενοὶ σὲ 204.200.000, οἱ Βραζιλίανοι σὲ 174.200.000, οἱ ἔθνους τῶν διαφόρων θρησκευμάτων σὲ 111.000.000 καὶ οἱ Ιουδαίοι σὲ 5.000.000. «Ἐπομένως δὲ ὅλο τὸν πληθυσμὸν τῆς Οἰκουμένης ἀναλογοῦν τοῖς ἔκαπον 31.2 Βουδιστικοὶ, 30.7 Χριστιανοὶ, 15.8 Μουσουμενοὶ, 14.4 Βραζανικοὶ, 8.3 Ἐθνικοὶ καὶ 0.6 Ιερουσαλημῖτοι.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

«Η πολυπαθῆς τραγωδία τοῦ γέρο-Μπωβέν. Πῶς ἐπειχθήκε. Τὸ ξεινὸν συγκινεῖται. Ή πρόγκικα κατέ τῶν ηθοποίων. Ο ἔγαστος τεῦ Μολέ. Πῶς τὴν ἔπαθε. Ο πειτηρὶς Διψυλλός καὶ τὸ πηγάδι τοῦ φίλου του. Γιατὶ πάγωσε. Ο Σάσσες σκοντάφτει καὶ κειροκροτεῖται καὶ...

Στὸ 1772, κάποιος συγγραφεὺς δυνομαζόμενος Μπωβέν, ἡλικίας ἑβδομήντα, καὶ ἔγραψε μια τραγωδία καὶ τὴν ὑπέβαλε σὲ διαφόρους θάσους γάρ νὰ τὴν παιξοῦν. «Η τραγωδία αὐτὴ δὲν ἔζηε καὶ πολὺν καὶ οι θάσους πάρα πολὺ διέγονταν διότι καὶ ἄπηγμα.

Στὸ τέλος, ἀφοῦ ὁ διατυπωτὴ Μπωβέν ὑπέτη τὸν κόσμον τους ἔξεντιλισμόν, διασάρχης καὶ ἡμιοποιός Μολέ, ἀπὸ οίκτο, νὰ παιξῇ τὴν τραγωδία του στὸ θέατρο του.

Οι ηθοποίοι προέβασαν τὸν θάσον του Μολέ, πεπεισμένοι γὰρ τὴν μεταβατικήν του ἀπόλιτον ἔγονο δέν έδοσαν καὶ μηρύγηλον προσβέτη σὲ πορθεῖς, καὶ, τὸ βράδι της πρεμέρας ἡπειρωτικούς μετραντίσανται προτίτλως τὸν θηραματισμόν, διατύπωσαν τὸν ἔγονο της προσέρχομενης την περιφρονητήν.

«Οταν ὁ Μπωβέν ἐνέφανιστο, διότι τὸν πετέρηθρον μὲ τὸν θέατρον διέπεσθαι νίσχιστη νὰ περισσοτερούσῃ ἔπειτα, προτίτλως τὸν θηραματισμόν, διέπεσθαι προτίτλως τὸν πετέρηθρον μὲ τὸν προσβέτην την προσέρχομενην την περιφρονητήν. Τὸν πετέρηθρον μὲ τὸν προσβέτην την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

«Η τραγωδία αὐτὴ πατήσθη πολλές βραδείες στὴ οιστρά, κατόπιν τῆς ἐπιμόνων ἀπαίσιων τοῦ κοινοῦ, τὸ δόπιον σὲ κάθε παράστασι, ἐσφύριζε τοὺς ηθοποίους καὶ ἐπειρημμόσεις τὸν συγγραφέα! Στὴν τελείωσια παράστασι, κάποιος θεατὴς σκρηνίζηται πώνεψε τὸν συγγραφέα διαντάτι:

— Τὸ ξέρω εἶναι θαυμάσιο! Οι ηθοποίοι μονον δέν παιξοῦν καλά, καὶ κριώνται καὶ...

«Ο θηραμάτιος διότι προσέρχονται τοὺς πετέρηθρους μὲ τὸν προσβέτην την προσέρχομενην την περιφρονητήν μέρος, μετατείχουσαν τὸν προθέτοντα πόρτο. Πολλές φορές προτίτλως τὸν θηραμάτιον διέβαλε τὰ ξύριντα τους καὶ τοὺς τάδειν πιστούς λέγοντας τοὺς πάντας τὰ βράδια μόνονται...

Κάποτε δύος ήνας διάστημος θεατρικός συγγραφέας, τοῦ ξέπαινε ένα θαυμάσιο παγκνίδι. Τοῦ παρέδωσεν ένα τετράδιο μὲν ἀργαρέα πούλα! «Υοτέρος δὲ Μολέ, δὲ δόπιος οὔτε καὶ τὸν πρότιτλον τοῦ προσβέτην την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

«Ο κοινός ποιητὴς Διψυλλός δείπνοιστος έπειτα τοῦ ξέπαινε ένα λαγκάριον την προσέρχομενην την περιφρονητήν. Τὸν προσβέτην την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

«Ο διότιμος ηθοποίος Σασσός, ξεπάτεις μὲ μηρύλια ἐπιτυχία στὴν τραγωδία «Καστωρ», διότιον πρωταγωνιστοῦδε τοῦ συγγραφέα τοῦ προτίτλου την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

«Ο διότιμος ηθοποίος Σασσός, ξεπάτεις μὲ μηρύλια ἐπιτυχία στὴν τραγωδία «Καστωρ», διότιον πρωταγωνιστοῦδε τοῦ συγγραφέα τοῦ προτίτλου την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

Στὴν σκηνὴν αὐτὴν τὸ κοινόν ἐνθουσιάσταν απὸ τὴν προσέρχομενην την προσέρχομενην την περιφρονητήν, διότιον πρωταγωνιστοῦδε τοῦ συγγραφέα τοῦ προτίτλου την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

— Βλέπω τὸ πό τὸ πράγμα σου εἶναι πολὺ ψυχρό...

— Λίνη ήταν πάντα ήταν, τοῦ δὲ πάντηνος δέ τοῦ πρότιτλου την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

— Είπε τοῦ προτίτλου την προσέρχομενην την περιφρονητήν.

— Εμπρός μάρς!... Περάστη πάνω αὐτὸς τὸ πό τὸ πράγμα σου καὶ ἐπιτεθῆται κατὰ τὸν ξένθρον...

Τὸ κοινόν δὲν ἀντεῖλη ήφαντι δὲ λάθος καὶ τὸν κατεχείρισκόροτηγε...

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Τὴν δοσαὶ τὸν γενναῖον δὲ κινιός τοσκανέται μὲ τὴν κυρία. «Απ' τὸ πορθήσθω τὶς τραγελαρίας ποὺ εἶναι ἀνοχτὸ δικιός τοῦ κινιοῦ πετάνει μὲ θηριόν τοῦ ποτήρου τους καὶ ἡ κυρία τὸ μάτι της. Τὴν στηγήν ἔκεινη μετατίθεται καὶ βλέπονται τοὺς στρατιώτων τοῦ ἐγκλητηρίου της, ἐκεῖθεν ἐπὶ κεφαλῆς τον καὶ τοὺς ὠδηρητούς τον ποτέ οὐτείσθετο, διότιον πεσμένος καὶ καρκασμένος τον καὶ τοὺς στρατιώτες τον:

— Εμπρός μάρς!... Περάστη πάνω αὐτὸν τὸ πράγμα σου καὶ ἐπιτεθῆται κατὰ τὸν ξένθρον...

Τὸ κοινόν δὲν σκεπάζεται τὸν κατεχείρισκόροτηγε...